PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ANUL XXIII
Nr. 5386
★
Duminică 17 septembrie 1967
★
4 pagini 25 bani

Cronica tribunelor sau puţini, dar...

După cum se știe, din pricina ploii căzute torențial, campionatele de atletism au fost amînate pentru mîine după-amiază. Prin urmare, despre atleți nu putem spune nimica întrucît aceștia n-au apucat să evolueze.

În schimb, au evoluat spectatorii. Urmărind comportarea lor, de la orele trei și un sfert cînd au început să pătrundă pe stadion pînă la patru și cinci cînd organizatorii au decis suspendarea activităților neîncepute, am notat următoarele observații.

Am întîlnit foarte puţini spectatori ieri după-amiază pe „23 August". Cinci sute... patru sute... poate trei. Mai puţini, incomparabil mai puţini decît la un oarecare cuplaj de fotbal oarecare. Sau decît la un meci de box între Brăila și Galați. Sau chiar decît la o finală de volei cu „miză". Drept e că ieri la acest concurs anunţat de atletism n-ai fi avut prilejul să vezi decît atletism. Atît. Nu și altceva. În plus. Or, dacă nu greșesc și dacă am înțeles bine lucrurile, un meci de fotbal, de pildă, oferă amatorului de să zicem sport și altceva decît fotbal sau mai ales altceva sau (atît de des) numai altceva. Dacă ar ști necunoscătorii ce succes, ce ecou, ce însemnătate au meciurile de fotbal care se desfășoară în afara terenului de joc...

Din păcate și fericire, spre deosebire de alte îndeletniciri „populare", atletismul a fost dintr-un început și — ciudat — a rămas un sport pur. Aceasta-i drama și noblețea sa. Fiind pur, atletismul nu suportă de regulă apendicele și parazitismul, lepădîndu-se instinctiv de tot ceea ce alterează sîngele disciplinei. De aceea, ieri după-amiază ca și în alte rînduri pe Republicii, spectatorii, cîți au fost, au venit și au așteptat sub ploaie, un spectacol auster. Un spectacol, la prima vedere, fără ispite comparabile cu un Rapid—Dinamo la sfîrșit de campionat...

Într-adevăr, la cîte bucurii și posibilități de exprimare au renunțat ascetic oamenii urcați în tribunele stadionului. Ei n-ar fi avut putința să aplaude visceral o echipă (care are o anume semnificație) și nici să deteste din organe vocale clubul advers (care are — știm noi — o anume semnificație)[1]; n-ar fi avut voluptatea de a huidui, urla, rage și a mugi; nici să asiste la un joc „bărbătesc" exprimat prin bocanci în fluierul piciorului[2]; nici să-l trimită pe arbitru la școală ori să-l califice de cumpărat[3]; nici să palpite la întrecere în lumina buletinului Pronosport, mototolit cu nervozități:

— Haide Zamfirescu! Am pariat o sută de lei pe tine că scoți 10.3! (Cine a cîștigat un FIAT 1300 de pe urma ștafetelor de 4×100?): nici să arunce cu sticle de limonadă în Viorica Viscopoleanu pentru că a depășit pragul; și nici cu pietre în autobuzul care-i duce la hotel pe săritorii cu prăjina de la Beiuș. Nimic așadar, în afară de atletism.

Plecînd de pe teren i-am mai numărat o dată, cu plăcere tristă, pe spectatorii de la republicane: cinci sute poate, sau poate patru, dacă nu chiar trei.

— Puţini...

— Puţini, dar...

AL. MIRODAN

1) Atletismul este unul din acele sporturi din ce în ce mai rare unde, la un campionat pe țară, se întrec sportivii și nu ceea ce ne închipuim noi despre ei;
2) N-am văzut niciodată doi aruncători de greutate izbindu-se reciproc cu bilele de oțel în creștet;
3) Sau de vîndut: în sport se pare că e același lucru.

EMIL RUSU ÎȘI APĂRĂ CU BRIO TRICOUL GALBEN

ÎN TURUL ROMÂNIEI

Cronici, comentarii, clasamente

în pag. a IV-a

Constantin Grigore răspunde publicului entuziast, încadrat pe podium de Borschel (stînga) și Stausholm (dreapta)

Trimisul nostru special la „Cupa Jadran", ADRIAN VASILIU, transmite:

După 40 de ore de drum

Kastel Stari — „Riviera celor 7 castele" — un adevărat colț de rai, unde natura atît de darnică și mîna omului au oferit turistului un minunat refugiu pentru odihnă. Alături de sălbatica vegetație — cu un minunat colorit — care dăinuie de milenii, poți întîlni mai la tot pasul forme geometrice de toate dimensiunile, din sticlă și beton, care, prin expresia lor ultramodernă, aduc locului acea notă a ineditului căutată atît de mult de drumeți. Într-adevăr, coasta dalmatină a Mării Adriatice își merită cu prisosință renumele...

Aici, la Kastel Stari (Vechiul Castel), una dintre cele 7 stațiuni înșiruite de-a lungul șoselei ce duce la Split, se află instalată echipa de polo a României care, peste 24 de ore, va intra în focul întrecerilor „Cupei Jadran". După un drum de peste 40 de ore, care a pus la grea încercare nervii și puterea de rezistență a delegației noastre, camerele elegantului hotel Resnik au oferit băieților posibilitatea de a se reface și a-și recăpăta buna dispoziție. Măcar în parte, pentru că...

Marea Adriatică ne-a primit cu nori grei, plumburii și o ploaie deasă, de toamnă. În noaptea de vineri spre sîmbătă a „turnat" continuu, iar a doua zi, în locul soarelui mult așteptat, ne-a întîmpinat o altă serie de puternice rafale. Acest lucru, neplăcut, desigur, nu l-a împiedicat pe componenții reprezentativei de polo a României să efectueze un prim antrenament în bazinul cu apă de mare de la Split. Vremea rece (18 grade) și apa cu o temperatură destul de scăzută (21 de grade) au constituit un impediment pentru jucătorii noștri, dar și un motiv de discuții pentru membrii celorlalte delegații (sosite toate, cu excepția echipei U.R.S.S., înaintea selecționatei române), nemulțumite de condițiile de joc. Ceea ce nu l-a oprit pe poloiștii tuturor echipelor să intre în bazin, să se antreneze, astfel ca tradiționala „Cupă Jadran" să-i găsească puși la punct pînă în cele mai mici amănunte.

Campionatele de atletism au fost amînate

Din cauza ploii torențiale de ieri care a făcut impracticabile pista și instalațiile anexe ale stadionului „23 August", biroul F.R.A. a decis amînarea campionatelor republicane de atletism.

Întrecerile vor avea loc luni și marți pe stadionul Republicii.

NAȚIONALA DE FOTBAL A BRAZILIEI LA BUCUREȘTI?

Pe adresa F. R. Fotbal s-a primit o telegramă prin care federația de specialitate din Brazilia își exprimă dorința ca echipa națională braziliană să întîlnească la București o formație românească reprezentativă, în cursul lunii iunie a anului 1968.

Propunerea se află în studiu la F.R.F., care urmează să comunice în aceste zile în ce condiții poate angaja întîlnirea propusă.

Ion Pop din nou la U.T.A.!

În cursul serii trecute s-a primit prin telex, la sediul Biroului F.R.F., o scurtă comunicare pe care o reproducem: **„Vă facem cunoscut că sîntem de acord cu dezlegarea jucătorului Pop Ion pentru U.T.A., începînd cu data de 16 septembrie 1967".**

Ne exprimăm satisfacția pentru reintrarea în normal a unei situații de care ziarul nostru s-a ocupat în articolul „Gestul sportiv" publicat în ziua de vineri 15 septembrie a.c.

Obrazul rugbiului a fost pătat!

Am fi vrut să putem reda cititorilor noștri relatări laudative de la cel mai important meci al campionatului național de rugbi, derbiul primelor două clasate, **Dinamo — Grivița Roșie**, mai ales că numeroși amatori de rugbi au umplut tribuna de la „Republicii", concesie unică făcută iminentei ploi. De unde era să știm, atunci, că singura ploaie care avea să tulbure meciul a fost una de... pumni? Despre acest simulacru de derbi nu avem de amintit ca element de ordin tehnic decît că a luat sfîrșit cu scorul de 11—0 (0—0) în favoarea griviţenilor. Punctele au fost înscrise de **Țibuleac** 5 (o lovitură de pedeapsă și o transformare), **Irimescu** 3 (o lovitură de pedeapsă) și **Șerbu** 3 (o încercare). De menționat și numele celui desemnat să conducă partida: **P. Niculescu.**

Desemnat să arbitreze și arbitru nu înseamnă același lucru. Felul în care a condus **P. Niculescu** reprezintă, după părerea noastră, principala cauză a scandalului. Nu-i absolvim de loc pe vinovați, dar „fluierul" a fost prea îngăduitor, și foarte adesea neatent în momente importante. S-a generat astfel un climat ex-

G. RUSSU-ȘIRIANU

(Continuare în pag. 2—3)

Dacă neregularitățile din tușă s-ar fi limitat la ce arată fotografia, sau dacă măcar cele comise ar fi fost corect sancționate, nu se mai întîmplau atîtea!

Foto: Tr. Georgescu

În nocturnă, pe Republicii, rugbi de mare atracție:

Steaua—La Voulte Sportif

Renumita echipă franceză de rugbi, **La Voulte Sportif**, susține astăzi, în nocturnă pe stadionul Republicii, primul meci din cadrul turneului pe care îl întreprinde în România, în compania formației **Steaua.**

Secretarul clubului, dl. **Charles Pujol**, ne-a făcut cunoscut lotul: **Noble, Laréal, Tornuski, Garnaroli, Loubet, De Grégorio, Digonnet, Lilian Cambérabéro, Deboué, Vialar, Courtial, Ménissier, Franchet, Nesterovitch, Cayrousse, Monteil, Bertrand, Bernard.**

Antrenorul echipei **Steaua, P. Cosmănescu**, ne-a declarat: **„Avem o misiune dificilă.** La Voulte **este un adversar greu de depășit, chiar cînd joacă în deplasare".** El ne-a comunicat că va fi aliniat, după toate probabilitățile, următorul „XV": **Penciu; Popa, Ghiță, Călărașu, Luscal; Nica, Mateescu; Ciobănel, Durbac, Bălțărețu; Fodor, Șerban; Ionescu, Gh. Mircea, Ciornei.**

Meciul va fi condus de arbitrul britanic **K. S. John.**

A ȘTI SĂ PIERZI, A ȘTI SĂ CÎȘTIGI

Viena aștepta miercuri seara pe Prater o victorie. Este un adevăr care a reieșit din întreaga atmosferă premergătoare meciului. Viena și răsfățata sa formație F. C. Austria au așteptat o victorie care nu s-a produs, dar, în teren și tribune, pe străzi și în localuri, oamenii nu s-au privit crunt, nu și-au renegat idolii, nu și-au modificat caracterul. Insuccesul nedorit a rămas la proporțiile firești ale unui eveniment sportiv care — oricît de neplăcut ar fi uneori — nu trebuie să inunde alte spații decît cele ce sînt firesc rezervate albiei sale.

Se spune, în astfel de situații, că învinșii au știut să piardă, intrînd în noțiunea aceasta un cuantum de decență și bun simț, de echilibru psihic și — în ultimă analiză — de SPORTIVITATE.

Departe de a face apologia insuccesului, se cere, totuși, să-i remarcăm demnitatea. Cazurile acelor sclavi ai furiei care distrug sub pumnul disperării aparatele aducătoare de vești nedorite, ori se aruncă în stradă prin ferestrele deschise rupîndu-și firul vieții drept consecință a unei neîndemînatice lovituri de picior a vedetei sportive, întristează și uluiesc deopotrivă, lăsîndu-se, totuși, însoțite — în ciuda dramatismului evident — de zîmbetul amar al compătimirii față de slăbiciunea dusă la extrem.

Gîndind la felul în care știu unii să piardă și la incapacitatea altora de a accepta că au fost depășiți la un moment dat, înregistrăm de fapt un traseu al tăriei și slăbiciunii nervilor, dar și unul al calității morale, al justei înțelegeri, a IDEII DE SPORT.

EM. DEC.

(Continuare în pag. a 3-a)